

Az IBUSZ megtette előkészületeit a szabadtéri játékokra

Megkezdődött a propaganda a népi demokráciákban és Nyugaton — Belföldi főleg autóbusszjáratokat indítanak Szegedre

A szegedi szabadtéri játékok előkészítésével kapcsolatban most Szegedre látogatott az IBUSZ több vezetője. Elek Tivadar, a belföldi főosztály, Lukács Béla, a propagandaosztály, Varga Sándor, a nyugati államok osztálya, Bánszki Ferenc, a belföldi osztály, Fekete László, a népi demokráciák osztálya vezetője és Székely István, a rendezvénycsoport munkatársa. A déli órákban megbeszélést tartottak a megyei jogú városi tanács művelődésügyi osztályán, ahol tájékoztatták őket a szabadtéri játékok előkészítéséről. Megtárgyalták, milyen feladatokat vállalt magára az IBUSZ, hogyan működik közre

a közönségszervezési feladatokban, a technikai lebonyolításban;

hogyan kapcsolódna be az IBUSZ fiókirodái a különböző autóbusszjáratok szervezésébe, a műsorfüzetek és egyéb propagandaanyagok terjesztésébe. Megbeszéltek

a külföldről érkező csoportok idegenvezetését,

a játékokon kívüli egyéb programok biztosítását. A megbeszélésen határozat született, hogy az IBUSZ szegedi fiókja a szabadtéri játékok idejére berendezkedik külföldi pénzek beváltására, s a külföldiek benzinjegyét való ellátására is.

Elek Tivadar, az IBUSZ belföldi főosztályának vezetője elmondotta, hogy a külföldi társirodák tájékoztatták a szegedi szabadtéri játékokról és elküldték Szeged nevezetességéről szóló ismertetőjüket is. Hangsúlyozta, hogy amikor döntés születik a MÁV és egyéb utazási kedvezményekről, az IBUSZ valamennyi irodájában megkezdik a társasutazások szervezését. Elsősorban autóbusszjáratokat szerveznek az ország különböző városaiból. Ezzel sokkal kényelmesebb az utazás, mint a vonaton, mert nincs időhöz kötve indulása és érkezése. Megállapította, bizto-

sak abban, hogy igen sok érdeklődő Szegedre szállítását elő tudják segíteni, mert a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium biztosítja a szükséges autóbusszokat.

A technikai lebonyolítás megkönnyítésére az IBUSZ Budapestben, a Lenin körúton, a Nemzeti Színház mellett a legforgalmasabb részen lévő irodáját bocsátja a szegedi szabadtéri játékok rendelkezésére. Itt berendeznek egy kirkatot is, amelyben

propagálják Szeged nagy eseményét.

Ide a szegedi rendező bizottság szervezési feladatláthat be, aki a budapesti propagandát és a szervezési munkát ellátja.

A nyugati államok osztályának vezetője, dr. Varga Sándor elmondotta, hogy valamennyi társirodájuknak kiadják a műsorszámokat, elsősorban az orosz, francia és skandináv államok irodáinak. Eljuttatták a szegedi szabadtéri játékok repolleroját is. Elmondotta, hogy elő-

reláthatóan a Balaton mellett üdülő külföldiek szegedi kirándulását is megszervezik.

A népi demokráciák országainak

osztálya képviselőjében megjelent Fekete Sándor arról szólott, hogy a szabadtéri játékok idején egyes turistacsoportok Szegedet is érintik és természetesen megtekintik a szabadtéri játékokat.

Az IBUSZ propagandaosztályának vezetője, Lukács Béla tájékoztatta a játékok előkészítésével foglalkozó értekezlet résztvevőit, hogy

az IBUSZ több idegen nyelvű kiadványában

már ismertették a szabadtéri játékok időpontját. Elmondotta, ha időben megkapják a műsorszámokat, akkor a most készülő újabb kiadványokban ezt is ismertetik.

A tanácskozási résztvevői látogatást tettek a Dóm téren is, s megtekintették a szabadtéri játékok nézőterének előkészületi munkálatait.

Idén kétszer annyi mezőgazdasági gépet hozunk be külföldről mint tavaly

Hazai mezőgazdasági gépgyártó iparunk nem készíti minden munkaművelethez használható gépeket, és egyes típusokat külföldről szerzi be külkereskedelmünk. A mezőgazdasági gépiparban legjelentősebb helyet foglal el a traktorok behozatala: az 1959-es terv csaknem kétszeresít fr elő. A mezőgazdasági gépek zöme Csehszlovákián kívül a Szovjetunióból és a Német Demokratikus Köztársaságból érkezik, míg a nyugati országokból általában egyedi gépeket vásárolunk. A mezőgazdasági gép- és alkatrészt-import az idén általában kétszerese a tavalyinak. Közülük sokféle speciális gép, például fűkasza, nádvágó, lennyűvő, komlóművelésre szolgáló gép, gyümölcsfa permetező, fejőberendezés, nyíró- és tisztítógép lesz,

Szegedi öregek

Az újszegediek bizalmasa

NEMRÉGIEN felszólalt a városi tanács ülésén. Nem a saját — mások érdekében. Hogy Újszegeden javítsák meg az élelmiszerboltok rak-tárait, nyissanak új utcát, kellene több lámpa, kútikifolyó, és ezért vállalnak társadalmi munkát...

Arról nem beszélt, hogy újkor hajnalig leltározott — igazgatósági tagja a földművelésszervezetnek — és megfázott. Aztán mennyit dolgozik az újszegedi párt-szervezetben, s mint tanács-tag, naponta intézi a körzetben lakók ügyét. Szerény ember. Pedig már nyugdíjban van, pihenhetne, de az olyan munkás, mint Lovász Imre, aki 13 éves kora óta dolgozott, nem tud tétlenkedni. Joga, oka lenne hoz-

ban Kecskeméten, a Tanácsköztársaság ideje alatt helyállt a proletárhatalomért: később üldözték emiatt és elbocsátották a vasúttól. Visszakerült Benkőci üzemébe és itt töltött el húsz esztendőt. Sztrájkokat szervezett, bejárt a Hétvezér utcai munkásokhoz, a vasas szakszervezetben tevékenykedett hosszú esztendő-kön át. A felszabadulás után az újszegedi szövőgyárban lakatos lett. És itt dolgozott 1956-ig. Megöregedett, sokat betegeskedett és nyugdíjba került.

MOST ott él a Hargitai utca 40. szám alatti kis házában. Ajtaja mindenkor nyitva az újszegedi emberek előtt, akiknek bizalmát élvezi.

M. T.

AZ OSZTÁLYHARC NÉHÁNY KÉRDÉSE

Gyakran találkozunk olyan emberekkel, akik arra a kérdésre, hogy »mit értenek osztályharc alatt?« — röviden annyit válaszolnak: »két osztály egymás ellen folytatott harcát«. Ez a meghatározás nagyon felszínes és nem tükrözi az osztályharc bonyolultságát. Mivel aránylag gyakori jelenség az ilyen formán történő leegyszerűsítés, ezért szükséges, hogy néhány fontos dolog tisztázásával közelebb kerüljünk az osztályharc szerteágazó kérdéseinek megismeréséhez. Előjáróban még annyit, hogy az osztály hovatartozás függ a társadalmi termelés történelmileg meghatározott rendszerében elfoglalt helytől, a termelési eszközökhöz való viszonytól, a munka társadalmi szervezetében játszott szereptől és a jövedelmezés módjától és méretétől is.

Am forgassuk csak vissza kicsit az emlékezés kerekét. 1956. október 23-án a belső ellenség és a vele szervezkedő külföldi reakció által kirobantott ellenforradalom olyan jelszavakkal is a tömegek elé lépett, melyekkel tagadták az osztályharcot. Ez nyíltan megmutatkozott a »nincs osztályharc«, »nem kell osztályharc« jelszavakkal. A »ha magyar vagy állj közénk«, »minden magyar testvér«, hangzatos megállapításokkal pedig el akarták feleltetni a munkásokkal, a dolgozó parasztokkal, hogy nekik soha nem volt és nem is lehet testvérük a gyáros, a bankár, a földesúr, a zsírosparaszt. Az ellenforradalom kirobantásakor alkalmazott megtévesztő jelszavak csupán taktikai előkészítését szolgálták a kapitalizmus restaurációjának. A jelszavakat azért is hangoztatták, hogy megbontsák a munkásosztály egységét.

Az ellenforradalom alatt előtérbe kerültek az opportunizmus és a polgári, kispolgári hatás következtében kialakult »baloldali« szekták nézetek is. Ezek is nehezítik jelenleg a munkásosztály előrehaladását. A jobboldali opportunizmus is hat: megalkusz a burzsoázia nézeteivel, és azt hirdeti, hogy nem kell osztályharc, a fejlődés során békés belenövésel is elérhető a szocializmus. Az ellenforradalomban gyakran találkozunk a munkásosztály és kommunista pártja vezető szerepének tagadásával, az értelmiség vezető szerepének hirdetésével. Ilyesmire előfordul még napjainkban is. Például a szegedi egyetemi könyvtárban folyó politikai oktatáson azt is felvetették, hogy a munkásosztály és a parasztság mellett miért nem képez külön osztályt az értelmiség. Másutt egyesek az értelmiségiek vezető szerepét próbálják bizonygatni. Világosan megmondjuk, az értelmiség soha nem volt osztály és soha nem válik azzá, éppen az osztály meghatározásával kapcsolatban fentebb elmondott ismervek hiánya miatt. Az értelmiség nem lehet a vezetőerő sem, ám munkája a szocializmus építésében nélkülözhetetlenül szükséges. Az értelmiségiek becsületes munkáját mind erkölcsi, anyagi, mind anyagiakban nagyra értékeli államunk. Az értelmiség többsége, becsületes része pedig megállta helyét a mi társadalmunkban, odaadón dolgozik érte és nem is kíván külön osztálytározódást.

A párt művelődéspolitikai irányelveiben egyik kulcskérdés a nem marxista értelmiség átnevelése. Mert a mi világnézetünket még nem ismerő, vagy azt még nem értő értelmiség csak akkor áll mellénk szilárdan, ha eszméi közösségbe kerül velünk. Ennek útja-módja a kommunizmus és az értelmiségiek elvi vitáinak rendszeresítése, őszinte kapcsolatok kiépítése, érintkezés, hivatalos ügyekben és a magánéletben, a fehér asztalnál is.

Azok az elvtársak, akik az értelmiség megnyerésének az útját »csak harcban« látják, nem értik meg a párt értelmiségi politikájának lényegét. Ezért nem is tudnak megfelelően küzdeni érte, hiszen a politikai kérdésekből sokszor személyi kérdéseket csinálnak. Merevek, elzárkózottak, gögősek stb., s ez a magatartás és álláspont idegen az MSZMP kulturális, értelmiségi politikájától. Igaz, az átnevelés is harc, csak nem olyan módszerekkel, ahogyan a harcot régebben értelmezték egyes elvtársak. Az értelmiség átnevelése szívós, nehéz munka, de az egyik legcélszerűbb harci módszer, melyet a szilárd elvi meggyőződés, és a munkáshatalom — nem taktikai, hanem stratégiai — érdekei diktálnak.

A »baloldali« szekták nézeteket vallók az osztályharcot adminisztratív feladatnak tekintik. Ez megmutatkozik napjainkban a mezőgazdaság szocialista átszervezése érdekében folyó munkáknál is. Némelyek azt mondják, hogy nincs szükség agitációs munkára, hiszen, a feladatot meg lehet adminisztratív eszközökkel is oldani. Mi ezt a megoldást elítéljük!

Nem vitatható, hogy a mezőgazdaság szocialista átszervezése napjaink egyik legfontosabb harci kérdése. A szocialista társadalom léte, előrehaladása, az életkö-

rtelmények további javítása függ attól, hogy a mezőgazdaságban megteremtjük a nagyüzemi gazdálkodást. De ismét elmondhatjuk, hogy nem vagyunk hívei az adminisztratív megoldásoknak. Ezek nem a mi módszereink. Nekünk türelmes, ténylegesen agitatív, szakadatlanul folyó felvilágosító, agitativ munkát kell folytatnunk, hogy szövetségessünk, a dolgozó parasztság még egyénileg gazdálkodó tagjai megérték: a mezőgazdaság szocialista átszervezése ugrásszerű fejlődést jelent nemcsak a parasztság számára, de társadalmunk minden rétegének. A dolgozó parasztság mellettünk állt, a legnehezebb időkben, amikor a hatalom kérdéséről volt szó. Mellettünk állt és szilárdan védte földjét az ellenforradalom idején. S mi biztosak vagyunk abban, hogy e szövetséges megszilárdítása érdekében is mellénk állnak most, amikor szocialista társadalmi rendünk további megszilárdításáról van szó.

A szocialista mezőgazdaság létrehozása — osztályharc kérdése. Mindazok, akik arra törekkenek, hogy gátolják a mezőgazdaság szocialista átszervezését, végeredményben aláásni igyekeznek a proletárdiktatúra bázisát, a munkás-paraszt szövetséget. A munkásparaszti szövetség pedig a munkáshatalom létét jelenti.

Az eddigiekből is kitűnik, hogy osztályharcot jelent az is, amit a középrétegek türelmes, de határozott megnyeréséért folytatunk. A proletárdiktatúra megszilárdításához nem elég a munkásosztállyal kibékíthetetlen ellentétben álló erők legyőzése. Elengedhetetlenül szükséges azoknak a megnyerése is, akik ugyan nem állnak velünk kibékíthetetlen ellentétben, de még ingadozók, eszménk nem jutott el értelmükig.

Az osztályharcot politikai, gazdasági és ideológiai síkon is vívjuk. Természetesen a három terület elválaszthatatlan, dialektikus egységet képez.

A politikai téren vívott harc legfontosabb feladata, a már kivívott hatalom megszilárdítása és társadalmi bázisának szélesítése. Ehhez elsősorban a munkásosztály kommunista pártjának erősítése szükséges. Osztályharc kérdése ez? Igen! Hiszen ellenségeink tisztában vannak a párt jelentőségével és nem mondanak le arról, hogy akár belülről is bomlasszák egységét. Az ellenforradalom alatt világosan láttuk, hogy az első csapást a munkásosztály vezető erejére, a pártra igyekeztek mérni. Ne gondoljunk egy percig se arra, hogy ellenségeink napjainkban nem foglalkoznak ilyen gondolatokkal. Olvashattuk a napokban, hogy az NDK-ban ellenforradalmi csoportot lepleztek le, melynek nem tagja, hogy a gyanút elhárítsa magáról, még a pártba is belépett. De nemcsak a párt bomlasztása a céljuk. Minden igyekezettel arra is törekednek, hogy embereiket bizalmas állásokba, vagy fontos munkakörökbe juttassák. Meg kell mondani, hogy ellenséges vagy kétes értékű egyének egyes helyeken még meglevő kapcsolataik útján sokkal hamarabb bejutnak fontos munkakörökbe, mint az egyszerű, de kapcsolatokkal nem rendelkező becsületes dolgozók. Természetesen ez nem általános jellemzője társadalmunknak, mégis személyzeti szerveinknek ügyelniük kell, hogy ellenséges elemek ne kerüljenek fontos munkakörökbe. Ez is az osztályharcot tartozik.

Sajnos még előfordul az is, hogy a dolgozók fillérjeiből magas nyugdíjakat élveznek az ellenséges deklarált egyének. Vannak olyanok is, akik nagyon is egészségesen és aktívan tevékenykedtek az ellenforradalom érdekében és november 4. után egyszerre tehetetlenek, betegek lettek és most szép rokkantsági járadékot kapnak.

Az ideológiai fronton vívott harc megköveteli a tömegek szüntelen és türelmes felvilágosítását, a helytelen nézetek leplezését. Antimarxista és burzsoáz nézetekkel a dolgozók körében is találkozunk. A helytelen nézetek felszámolása nélkül pedig nem tudjuk szélesíteni tömegbázisunkat. S osztályharc a becsületes, de félrevezetett dolgozók felvilágosításáért, magunk mellé állításáért folytatott tevékenységünk is.

A gazdasági feladatok megoldása azért is jelent osztályharcot, mert a szocializmus és a kapitalizmus világméretű küzdelme végsősoron azon dől el, hogy a munka termelékenységét melyik társadalom tudja magasabb fokra emelni. A szocializmus végső győzelme azért elkerülhetetlen, mert a munka termelékenységének magasabb fokát képes megvalósítani, mint a kapitalizmus, ahol a termelés emelkedésének egyre komolyabb akadályait látjuk. A magyar mezőgazdaság már korábban említett szocialista átalakítása éppen a termelés magasabb fokú elérését célozza.

Hazánkban a szocializmus teljes győzelméért dolgozunk. Feladatainkat akkor tudjuk sikeresen elvégezni, ha az osztályharcot szakadatlanul folytatjuk politikai, ideológiai és gazdasági síkon egyaránt.

Dáni Mihály

MAJLIS

A Károlyi-párt Hock-szárnya szöveget intézett az országhoz és ebben kifejti új programját, mely lényegében polgári-radikális program.

A Vörös Újság mai száma »A tiszadobi borzalmak« címmel leleplezi a »népkormány« tisztí különítményének 1918 decemberében Tiszadobon elkövetett terrorcselekményeit. A grófi bérli jegyzéket adott át Szentgály főhadnagynak, a különítmény parancsnokának azokról, akik a grófi vadaskertben vadat merészelték löni. Ezeket a templom előtt deresre húzták, sőt egy napzámot néhány pilanatra fölakasztottak, majd mikor eszméletét veszítette, földre ejtették és vödörzámra locsolták, míg magához nem tért. Ehhez hasonló kínzásokkal »szórakoztak« a község népei...

A győri ellenforradalmi agitáción földühödött munkások benyomultak a püspöki hivatalba és az ott talált jegyzeteket elkobozták.

A budapesti munkanélküli földmunkások beadványukban helyzetük megjavítását kérték a kereskedelmi minisztériumtól.

A szegedi munkástanács »ultimátumot« küldött a szegedi kommunistákhoz: 14 napi határidőt szabott meg arra, hogy a kommunisták »fölhagyjanak« a szociáldemokratá vezetőket »megragalmazásával«, mert ha nem, utána terrort alkalmaznak ellenük.

A szegedi Földműves Tanács ülését megzavarták a szocialisták.

A munkástanács nyilatkozatában elégtételt szolgáltatott Hollós Józsefnek az alkoholtól elmentés dolgaiban támadt ellentét után. Elismeréssel nyilatkozott Hollósról, mint becsületes polgári radikális szellemű politikusról.